

نیشانه‌کانی حه‌جی وه‌رگیراو
له‌قورئان و فه‌رمووده‌سه‌حیحه‌کاندا

نوسینن:

محمد مه‌لافایه‌ق شاره‌زووری

چاپی یه‌که‌م

ز ۲۰۱۷

ک ۱۴۳۸

📖 ناوی نامیلکه: نیشانه‌کانی حەجی وەرگیراوە قورئان و

فەرموودەصەحیحەکاندا

✍ نووسینی : محمد مەلافایەق شارەزووری

✪ تەخریج کردنی فەرموودە: سوپا سەلام

✪ تاییپ و پێداچوونەوه و دیزانی ناوه‌وه: ئومێد محمد

✪ دیزانی بەرگ: جیهاد محمد

✪ نۆرەى چاپ: یەكەم

ژمارەى لاپەرە: ٤٨

✪ تیراژ: ٢٠٠٠ دانە

✪ چاپخانەى : زانا

✪ سالی چاپ : ١٤٣٨ك - ٢٠١٧ز

تێبینی:

بۆ دەست کەوتنی ئەم بەرھەمە بە (کۆ) پەوهندی بکە

بەم ژمارە مۆبایله‌وه: ٠٧٧٠١٥٥٤٠٨٥

پیش‌ه‌کی

إن الحمد لله، نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور
انفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي
له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده
ورسوله.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (آل عمران).
﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا
كثيرًا ونسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِءَ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (النساء).
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (الأحزاب).

أما بعد فإن أصدق الحديث كتابُ الله، وخير الهدي هدي محمد
(ﷺ) وشر الأمور محدثاتها، وكل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة وكل
ضلالة في النار^١.

^١ هذه خطبة الحاجة التي كان الرسول ﷺ يفتح بها خطبة ويعلمها أصحابه وروي هذه
الخطبة ستة من الصحابة ؓ وقد أخرجها جمع من الأئمة في مصنفاتهم، مثل: الامام
احمد في (المسند) (٢٧٢/٥)، ومسلم في (الصحيح): (٥٩٢٠٤٦٧/٢)، وفي

سوپاس بۆ ئەو خوایەیی کە زۆر بە بەزەییە بەرامبەر بەندەکانی خۆی، ئاینی ئیسلامی بۆ ناردوون و سەر بەرزى کردوون بە پیشەوای مەرفایەتی پیغمبەر ﷺ کە مافی هەموو شتێکی بۆ موسوڵمانان دیاری کردووە، وە ئەرکەکانیشی بۆ هەموو لایەك و تاکێك دەست نیشان کردووە. وە یەکیك لەو ئەرکانە حەجی مائی خودایە ، بۆیە بەباشمان زانی باسیك لەسەر نیشانهکانی حەجی وەرگیراو بخەینە بەردەم موسوڵمانانی خۆشەویست.

عبداللەهی کورپی عومەری کورپی خەطاب ﷺ لە کاتی ئەنجام دانی مەراسیمی حەجدا یەکیك پیی فەرموو (ماشاء اللە) ئەم سأل چەندە حاجیان زۆرن فەرمووی: (ما اقل

(بشرح النووي)، وابوداود في (السنن) (٢٨٧/١) رقم (١٠٩٧)،
والنسائي في (المجتبى) (١٠٤٠١٠٥/٣) و (١٨٨/٣)، وابن ماجه في (السنن) (١٨٩٢)،
والحاكم في (المستدرک): (١٨٢، ١٨٢/٢)، والطيالسي في (المسند) رقم (٣٣٨)، والبيهقي في
(السنن الكبرى): (١٤٦/٧) و (٢١٤/٣)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح سنن ابن
ماجه) (١٥٣٥)، وفي (صحيح النسائي) (١٣٣١)، وفي (المشكاة) (٣١٤٩)، وفي (الكلم
الطيب) (٢٠٥)، وانظرها بتوسع في: (خطبة الحاجة) (ص: ١٩، ١٤).

نیشانهی حه جی وەرگیراو له قورئان و فهرمووده سه حه جی هکاندا ----- ٥
الحاج و اکثر الרכب)^٢ واته: ئەمڕۆ ئاماده بووی عه رهفات زۆره
به لام حاجیان که من، خودای گه وره تبارک و تعالی له سه ر
زمانی پیغه مبه ره که ی ﷺ به گوئی ئیمه ی دا داوه که حه ج
به دوو جۆر قبووله لای په روه ردگار.

یه که م: حه جیکی (تام) بی. واته: حه جیکی ته واو بی.
دووه م: حه جیکی (المبرور) بی واته: حه جیکی
چاکه کارانه بی.

که واوو پئویسته ئیمه ی بروادار به ئاگابین ئایا
مه رجه کانی حه جی قبوول کر او چیه؟
پاشان به ئاگابین له و کارانه ی که پاداشتی
حه جه که مانی پی پووچ و به تال ده بیته وه و زۆر وریا بین
له و کاره چاک و مژدانه ی که پیغه مبه ری خودا ﷺ به
ئیمه ی داوه که ده بیته پاداشتی حه جیک بۆ ئەو که سانه ی
که ناتوانن حه ج بکه ن.

---

^٢ انظر: (لطائف المعارف) لابن رجب (٢٣٦).

بۆیە لەم باسەدا بە پشتیوانی خودای پەروەردگار
دەچینە خزمەت ئەو نایەت و فەرموودانەی کە ئاماژە بۆ
ئەم بابەتە دەکەن خاڵ بە خاڵ دەیان خەینە روو.
بەشیوەیهکی گشتی ئەم بابەتە بەردەستت دابەش
بوو بەسەر دوو تەوهری سەرەکیدا کە ئەوانیش:
په‌که‌م: مەرجه‌کانی حەجی تەواو چین؟
دووهم: ئەو کارانە چین کە پاداشتەکه‌ی وه‌ك حەج وایه‌؟

لە کۆتاییدا لە خوای گەوره داواکارم کە باوهر و زانست
و تیگه‌یشتنمان بۆ ئاینه‌که‌ی خۆی زیاد بکات وه سوودمان
پێ بگه‌یه‌نێت به‌و زانیاریانه‌ی کە زانیومانه وه زیاتر
حالیمان بکات له ئاینه‌که‌ی خۆی (آمین).

باوکی عبدالله

محمد مه‌لا فایه‌ق شاره‌زووری

یەكەم: مەرجهكانى حەجى تەواو چىن؟

گومانى تىدا نىه حەجى مائى خواى گەوره وەك هەر يەككى دىكە لە چوار پاىهكەى تری ئىسلام (شايمان و نوپژ و رۆژ و زەكات) خاوهنى چەندان تايبەت مەندى، و رىگای جىبەجىکردن، و مەرجه تايبەت بە خۆپەتى، لە گرنگرتىن مەرجهكانى حەجى تەوايش ئەم مەرجهكانەى خوارەوهن:

۱: حەج کردن تەنها لە پىناوى خودا دا بىت:

حەجى تەواو و قبوول کرا و وەرگىراو لای خودای گەوره تبارك و تعالى ئەو حەجەيه كە بۆ (الله) بى تەنها لە بەر خودا بى و بۆ هىچ مەرام و نىيەتتىكى دونيايى نەبى، چونكە هەموو كارەكان بەراستى ئەگەر بۆ غەيرى خودا بى ئەوا هىچ كە قبوول کراو نىيە. بگرە بەشیركيش ئەنووسرى لە سەر خاوهنەكەى، تاوانىكى گەورەى لە سەر هەژمار دەكرى خودای گەوره تبارك و تعالى دەفەرمووى:

﴿ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْمَعْرَةَ لِلَّهِ ﴾ (البقرة) واتە: داواى حەجى تەواو دەکا دەبیت بۆ (الله) یش بى.

لەفەرمودەپەکی لاوازدا هاتوو: ((هذا يوم من ملك فيه سمعه وبصره ولسانه غُفر له))^۳ واتە: ئەمڕۆ رۆژیکە هەر کەسێک تیايدا زمانى بپاریزى لە غەیبەت و قسەى ناهەموار و نابەجى وە گوێى بپاریزى لە گوێ گرتن لەو جۆره قسانە وە خۆى بپاریزى لە هەموو هەلە و غەلەت و چەوتەکان واتە: لە نەزەرى حەرام بەراستى ئەو کەسەپە کە خودای گەوره حەجى قبوول کردوو و لە گوناھى خۆش بوو.

۲: حەج کردن بەو جۆره بىت کە ئازىزمان ﷻ ئەنجامى

داوہ:

حەجى تەواو ئەو حەجەپە کە پىغەمبەر ﷺ
موسلمانانى فیکردوو، باش دەزانين کە صەحابیەك لە

^۳ انظر: (الضعيف الجامع الصغير) للشيخ الألباني (۵۵۶۲) ، و(ضعيف الترغيب) (۷۴۳).

سه‌حابیانی پی‌یغه‌مبه‌ر ﷺ هاته مزگه‌وت دوو رکعاتی کرد
(فَلَمَّا فَرَغَ الرَّجُلُ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ، فَقَالَ: " وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ، قَالَ: ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ
" .فَرَجَعَ فَصَلَّى ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،
فَقَالَ لَهُ مِثْلَ ذَلِكَ، قَالَ: فَرَجَعَ فَصَلَّى مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا)٤.

واته: برۆروه نوپژه‌که‌ت بکه تو نوپژت نه‌کردوو
که‌واته پی‌یویسته بزانی‌ن که چۆن حه‌ج ده‌که‌ین پی‌یش نه‌وه‌ی
بچین بو حه‌ج پی‌یویسته مه‌راسیم و وورده‌کاریه‌کان و
واجبات و نه‌رکانی حه‌ج بزانی‌ن تا حه‌جه‌که‌مان نه‌و حه‌جه
بی که خودای گه‌وره تبارک و تعالی ده‌یه‌وی. پی‌یویسته
هه‌موو نه‌وانه بزانی‌ن وه‌کو نوپژت نه‌نجام دان پی‌یغه‌مبه‌ری
ﷺ نازیز ده‌فه‌رمووی: (فَمَنْ أَدَّاهَا بِحَقِّهَا قُبِلَتْ مِنْهُ وَقُبِلَ مِنْهُ

٤ أخرجه: عبدالله بن وهب (الموطأ) (٣٨٢)، عبدالرزاق الصنعاني (المصنف) (٣٧٣٩)، ابن
ابي شيبة (المصنف) (٢٩٧٥)، احمد (٩٦٣٥ و ١٨٩٩٧)، البخاري (٧٥٧ و ٧٩٣ و ٦٢٥١
و ٦٦٦٧)، مسلم (٣٩٧).

سَائِرُ عَمَلِهِ وَمَنْ رُدَّتْ عَلَيْهِ صَلَاتُهُ زُدَّ عَلَيْهَا سَائِرُ عَمَلِهِ^۰ واته:
ههر که‌سیک نوپژر حه‌قی خۆی داتی ئینجا خودای گه‌وره
نوپژری لی وهرده‌گری و ده‌بیته هۆی سرپینه‌وه‌ی گونا‌هه‌کانی
دواتریش سه‌رجه‌م کاره‌کانی دیکه‌شی لی وهرده‌گیریت.

۳: حه‌جی ته‌واو ده‌بیته‌ی خاوه‌نه‌که‌ی خۆپاریژ و له خوا

ترس بیته:

یه‌کیکی دیکه له‌مه‌رجه‌کانی حه‌جی ته‌واو و وهرگیراو
بریتیه له‌وه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی موته‌قی بی،خوای گه‌وره
ده‌فهرموئ ﴿ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴾ (المائدة). واته:
کاری چاکه‌ ته‌نها له موته‌قیه‌کان و ئه‌و که‌سانه‌ی که
خۆیان ده‌پاریژن له حه‌رام و چه‌وت و لاری وهرده‌گیریت.

---

^۰ أخرجه: الهيثمى (مجمع الزوائد ومنبع الفوائد) (٢٨٨٧)، السيوطي (جامع الأحاديث) (١٣٨٠١)، علاء الدين (كنز العمال) (١٩٧٥٠)، الشيخ الالباني (السلسلة الصحيحة المختصرة) (٢٥٣٧)، و (صحيح الترغيب والترهيب) (٥٣٩).

بِیَغْه‌مبهری نَازیز ﷺ له رۆژی عه‌ره‌فاتدا فه‌رمووی:
ئه‌وه رۆژیکه که خودای گه‌وره تبارک و تعالی
مه‌لانیکه‌ته‌کانی خۆی به شاهید گرتوو و فه‌رموویه‌تی:
(إشهدوا إني غفرت لمحسبهم وتجاوزت عن مسيئهم))^۶ واته:
ئهی فریشته‌کانی خۆم به شاهید بن ئەم‌رۆ من له
چاکه‌کارانی ئاماده‌بووانی عه‌ره‌فه خۆش بووم و چاوپۆشیم
کرد له گونا‌ه‌بارانی ئاماده‌بووی ئیره.

لیره‌دا سه‌رنج بده‌ین ئە‌گه‌ر چاوپۆشی له یه‌کیک بکات
ته‌نها سزا‌که‌ی رانه‌گریت، به‌لام ئە‌گه‌ر لی‌خۆش‌بوونی بۆ
که‌سیک هه‌بێ هه‌موو گونا‌هه‌که‌ی ئە‌سه‌رپته‌وه هه‌ر وه‌کو
ئه‌وه وایه هه‌ر نه‌یکردوو، بگه‌ر هه‌موو خراپه‌کانیشی بۆ
ئە‌گۆرێ به‌ چاکه، چونکه خوای گه‌وره خۆی فه‌رموویه‌تی
﴿فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾

^۶ آورده: ابن رجب (لطائف المعارف) (۳۹۱) وقال أخرج: ابن منده (كتاب التوحيد) واستاده حسن.

(الفرقان: ٧٠). وه بگره بهرزى دهكا و نزيكى دهكا و
خۆشهويستى خۆشى پى دهبه خشيت، كه وابوو بۆ كى يه؟ بۆ
ئهو كه سانهيه كه له حه جدا چاكه كارن ههر له ويدا
پيغه مبهري خودا ﷻ فەرمووی: ((إن الله وهب مسئهم
لمحسنهم وأعطى محسنهم ما سئل))^٧ واته: ئەمپۆ رۆژيکه
خودای گهوره پياوخراپانی ئامادهبووی حەجى واته:
گوناهبارانی ئامادهبووی حەجى به خشى به چاکه کارانی
ئامادهبووی حەج ، وه چاکه کارانی شيان چيان داواکرد
خودای گهوره رهتی نه کردۆته وه.

ع: حەجى تهواو ده بێت چاکه کارانه بێت:

حەجى مبرور و پپر چاکه يه کيکی دیکه يه له
مه رجه کانی حەجى تهواو و وەرگىراو، وتیان کامه يه
چاکه کارانی حەج ئه ی پيغه مبهري خودا ﷻ ؟ فەرمووی:

^٧ (صحيح جامع) (١٧٤٣)، (الصحيحه) (١٦٢٤)، (صحيح ابن ماجه) (٢٤٥٠).

((طیب الکلام و أطعم الطعام))^۸ واته: و تهو قسه‌ت جوان و شیرین بیت له‌گه‌ل موسولمانان و خه‌واردنیان پی ببخشه.
ئیبنو عومهر رضی الله عنه ده‌فه‌رمووی: حه‌جی ته‌واو بریتیه له: ((وَجْهٌ طَلِيقٌ، وَكَلَامٌ لَيِّنٌ))^۹ واته: نه‌و که‌سه‌یه که رووخوش و شیرینه به‌رام‌به‌ر برایانی حاجی خوی وه قسه‌شی نه‌رم و له‌سه‌رخۆ و هیمن و نارامه له‌گه‌ئیان.
خولادی کوری عبدالرحمن ده‌ئێ له سعیدی کوری جوبه‌یرم رضی الله عنه پرسی: (أَيُّ الْحَاجِّ أَفْضَلُ؟ قَالَ: «مَنْ أَطْعَمَ الطَّعَامَ، وَكَفَّ لِسَانَهُ»)^{۱۰} واته: وتم باشت‌ترین حاجی کییه؟ ده‌فه‌رمووی: نه‌و که‌سه‌یه که زمانی بیاریزی و نازاری هیج

^۸ أخرجه: الشيخ الألباني (صحيح الترغيب) (۱۱۰۴) (۱۰۹۴).

^۹ أخرجه: ابن أبي الدنيا (الصمت) (۳۱۶)، الخرائطي (مكارم الاخلاق) (۱۴۸)، الدينوري (مجالسة جواهر العلم) (۱۴۹۵)، البيهقي (شعب الايمان) (۸۰۵۹)، المناوي (فيض القدير) (۳۲۳۱) وفي رواية: الحج المبرور: (اطعام الطعام و حسن الصحابة) أخرجه: الفاكهي (أخبارمكة) (۸۸۰).

^{۱۰} أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۸۸۱۶)، زغلول (موسوعة اطراف الحديث) (۱۴۳۱۵۶).

برا حاجیه‌کی خۆی نه‌دا به زمانی، هه‌روه‌ها خواردن دابین
بکات بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که هه‌زار و ده‌ست کورتن و هاتوون
بۆ حه‌ج .

وه ابن رجب رحمته‌الله ده‌فه‌رمووی: «اجتمع فيه اعمال البر
واجتنب اعمال الاثم» واته: حه‌جی رێک و پێک و ته‌واو ئه‌و
حه‌جه‌یه که سه‌رجه‌م چاکه‌کانی تیادا کۆببیته‌وه و وه
خاوه‌نه‌که‌ی به‌دوور بێت له هه‌موو چه‌وتی و لاری و گوناو
و تاوان و هه‌له‌کان وه پێویسته خزمه‌تکار و یارمه‌تیده‌ر بێ
بۆ ئه‌و برا‌حاجیه‌کانی خۆی.

ئیمامی موحاهید رحمته‌الله ده‌فه‌رمووی: ئیبنو عومه‌ر رضی‌الله‌عنہ
سه‌فه‌ریکی هه‌بوو سویند به‌ خودا هیج ئیشم به‌و سه‌فه‌ره
نه‌بوو ته‌نها ئاماده‌بووی ئه‌و سه‌فه‌ره بووم له به‌ر ئه‌وه‌ی
خزمه‌تی ئیبنو عومه‌ر بکه‌م رضی‌الله‌عنہ.

یه‌کێ له پیاو صالحانی ئه‌م ئوممه‌ته‌ عبدالله‌ی کوری
موباره‌ک زغلول رحمته‌الله که دوانزه سیفه‌تی تیا کۆببۆوه که‌م

وێنە بوو لە ناو زانایان و پیاوچاگانى ھاوژەمانى خۆیدا
خەڵکی شاری (مەرو) بوو سائیک دەچوو بۆ حەج سائیک
دەچوو بۆ جیهاد و تیکۆشان لە پیناو خودا لە سنوورەکاندا
دژ بە دوژمنانی خودا، ھەموو ئەو سالانەى کە بۆ حەج
دەچوو یان بۆ جیهاد فەقیر و ھەژار ئەوێ بىویستایە لە
مەراسیمی حەج ئامادەبووبایە دەھات و دەیان وت: کەى
دەرۆى ئیمەش دین لەگەڵدا ئەویش کۆى دەکردنەووە
دەپوت: "وہرن پارەکانتان بەینن من دەخیلەدارى ئیوہم
"سندوقیکى ئەھینا پۆشاکى دەدا بەسەرا دەپوت: ھەر
کەسێک ئەوێ لە گیرفانیەتى ئامادەى کردووە بۆ حەج با
بەھینى لە ژێرەوہ کەس ئاگای لى نەبى بیخاتە ناو
سندوقەکە دواتر سندوقەکەى دادەخست و دەپوت: من
دەخیلەدارى ئیوہم دەچین بۆ حەج و دینەوہ چیتان
بپویست بوو بە من دەلین دەفەرمووی: ئیتر بەرێ
دەکەوتن چەندیان پى دەچوو دواتر کە دەگەشتنە شاری

مەككە و مەدینە لەوئ تاییبەت دەگەرێ دانە بە دانە بەسەریاندا دەیووت: تۆ خیزانەكەت داوای چى لى كردووى لە شارى مەدینە یان لە شارى مەككە ئینجا بۆى بکړى ، دەیفەرموو: ئەى فلانە كەس تۆ چەندىك پارەت پىويستە ئەووتە وەرە با بتدەمى پارەكەى ئەدايى و حیسابەكەى خۆى ئەكرد بەم جۆرە پارەى بۆ خەرج دەكردن دەخيلەدار یان بوو تا دەگەيشتنەووە شوینی خۆیان، كە دەرۆيشتەووە دەیوت بوەستن لەگەلتان دىم دانە بەدانە با مائەكانتان بزائەم دەچوووە بەردەم مائەكانیان گەچىكى پى بوو دەرگای مائەكەیانى نیشان دەكرد بۆ ئەووى بیان ناسیتەووە.

پاشان هەتا سى رۆژ حاجیان سەرقالبوون بەمیوان بەرئى كردن دواى سى رۆژەكە عبداللەى كورى موبارەك ﷺ دەعوەتییكى باشى ئامەدە دەكرد ئینجا ئەگەرێ بە دواى ئەو مائانەى دەست نیشانى كردوووە كە رەفییقى حەجى بوون بانگى دەكردن و دەهاتن، هەر هەموویان دەعوەت بوون لە

لای عبداللهی کورپی موباره‌ک له دوا‌ی گپرانه‌وه‌ی سه‌فه‌ری
حه‌ج و دوعا‌کردن ده‌یوت: ئیتر من به‌رپرسی ده‌خیله‌داری
ئیوهم ته‌واو بوو وهرن سندوقه‌که لای منه و کلله‌که بئین
با بیکه‌ینه‌وه چه‌ندی تیاماوه وه‌کو برا دابه‌شی بکه‌ین
ده‌فه‌رمووی: سویند به‌خودا هه‌ژاری وا هه‌بوو هه‌شت
دره‌می پئی بوو بیست دره‌می وهرده‌گرته‌وه ده‌یوت:
سویند به‌خودا من له هه‌شت دره‌م زیاترم پئی نه‌بووه!
عبداللهی کورپی موباره‌ک ﷺ ده‌یوت: سبحان الله تو چۆن
لات سه‌یره؟ ئه‌ی نازانی خودای گه‌وره به‌ره‌که‌ت ده‌خاته
پاره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که بچئی بۆ حه‌ج و ئه‌و که‌سه‌ی بچئی بۆ
جیهاد^{۱۱}.

که‌واته جپیی خۆیه‌تی حه‌ج کردن هاوشپوه‌ی
پیاوچا‌کانی پیشین بیت چاکه کارانه‌بیت، هه‌تا خوا‌ی گه‌وره

---

^{۱۱} انظر: (تاریخ دمشق) لابن عساکر (۳۵۷/۳۸) ، و (تهذیب الکمال) للمزی (۲۱/۱۶).

به میهره‌بانی خۆی به حه‌جی ته‌واو لیمان وهرگیریت.
چونکه پیغه‌مبه‌ری نازیز ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ
لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ))^{۱۲} واته: حه‌جی ته‌واو و چاک هیج
پاداشتیکی نییه که‌متر له به‌هه‌شت.

۵: حه‌جی ته‌واو پیویستی به هه‌ول و ماندوو‌بوونی

ته‌واوه:

مه‌رجه‌کانی حه‌جی ته‌واو ماندوو بوون و خۆ
ته‌رخانکردنی ته‌واوه بۆ ئه‌و پرۆسه‌ گه‌وره و گرنگه‌ی
که‌ناوی حه‌جه، دایکی ئیمانداران پرسپاری له
خۆشه‌ویستمان ﷺ کرد ئایا پاداشتی من له ئاماده‌بوونی
حه‌ج و عومره چۆنه؟ خۆشه‌ویستمان ﷺ فه‌رمووی: ((عَلَى

---

^{۱۲} أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۱۲۶۳۹). أحمد (۷۳۵۴ و ۹۹۴۱ و ۹۹۴۸ و ۱۴۴۸۲)، البخاري (۱۷۷۳)، مسلم (۱۳۴۹)، الشيخ الألباني (صحيح ابن حبان) (۳۶۹۶)

قَدْرٍ نَصَبِكَ أَوْ قَالَ: نَفَقَتِكَ))^{۱۳} واتە: چەندە ماندوو بووی وە
چەندە پارەت خەرج کردوووە لە حەجدا ئەوەندە پاداشتت
بۆ دەنووسرئ.

کەواتە هەر حاجیه‌ک چرووکیه‌کە‌ی بباتە ئەوئ و
نان نەخوات و هەتا نەخۆش ئەکەوئ، بیگومان دەبێ بە
بار بەسەر برا موسڵمانەکانیەووە شتیکی چاکی نەکردوو،
یاخود کەسیکی دیکە دەچیت لە ئوتیل دەخەوئ و پالێ لئ
دەداتەو، یان دەچێ بۆ بازارەکان سەرقالی ناسینی بازار و
شتومەک و کالا جۆراو و جۆره‌کانە بەهەمان شیوە ئەمەش
کارێکی باشی نەکردوو.

بیر لە خۆت بکەرەووە ئایا تۆ بۆ بازار چووی ئایا ولات
و شاری خۆت پڕ نەبوووە لە بازار بگرە هەندیک جار ئایا
نرخه‌کە‌ی لای خۆت نزمتر نییه‌ لەو نرخه‌و کە لەوئ

---

^{۱۳} أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۱۳۰۱۵)، أحمد (۲۴۱۵۹)، البخاري (۱۷۸۷)، مسلم (۱۲۱۱)، الشيخ الألباني (صحيح ابن خزيمة) (۳۰۲۷).

دهیه‌ینی ، خۆتی پێوه سه‌رقال ده‌که‌ی واجباتی حه‌ج و
عومره و ئه‌جر و پاداشته گه‌وره‌کانی خۆتی پێ له ده‌ست
ده‌ده‌ی!!

نَبین عه‌باس رضی اللہ عنہ ده‌فه‌رمووی: (مَا أَسَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ فَآتَنِي
مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا أَنِّي لَمْ أَحْجَّ مَا شِئْتُ حَتَّىٰ أَدْرَكَنِي الْكِبَرُ، أَسْمَعُ اللّٰهُ
تَعَالَىٰ يَقُولُ: ﴿يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَكَ مِنْ كُلِّ فِجٍّ
عَمِيقٍ﴾ (الحج: ۲۷) " ^{۱۴} واته: سویند به خودا له م
پیرییه‌مدا خه‌فه‌ت ناخۆم له سه‌ر هه‌ج شتێک له دونیا که
له ده‌ستم چووبی ته‌نها خه‌فه‌ت له یه‌ک شت ده‌خۆم
ئه‌وه‌یه که من له گه‌نجیتیدا بۆچی به‌پێ نه‌چووم بۆ حه‌ج
به سواری ولاغ چووم .

چونکه خودای گه‌وره ئه‌فه‌رمووی: (يَأْتُوكَ) یه‌که‌م جار
(رِجَالًا) ئینجا (وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَكَ مِنْ كُلِّ فِجٍّ عَمِيقٍ)

^{۱۴} انظر: (اخبار مكة) للفاكهي (٨٤٠)، (شعب الایمان) (٣٦٩٤)، و (السنن الكبرى) للبيهقي (٨٦٤٤).

کەسانیک بە پێیه‌کانیان دین بەره‌و مائه‌که‌ی من دواتر سه‌ر
پشتی و لاخه‌وه کەسانیک تر دین.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: سویند به‌خودا له‌گه‌ڵ خۆما
ئاگام لێ بوو که‌سه‌نی کورپی ئیمامی عه‌لی عليه السلام: بیست
و پینج جار حەجی کرد له‌شاری مه‌دینه‌وه بۆ مه‌که‌که‌ به
پێ سویند به‌خودا خاوه‌نی باشتترین و شتر و باشتترین
ئه‌سپ بوو سواری پشتی هه‌یجیان نه‌بوو له‌م سه‌ر و له‌و
سه‌ر چونکه‌ وتی: خودا داوای کردووه‌ من به‌پێ بچم بۆ
مائه‌که‌ی^{۱۰}.

که‌واته‌ ئه‌و موسلمانه‌ به‌رپزه‌ی ده‌چێ بۆ حەج و
عومره‌ پێویسته‌ خۆی ئاماده‌کا بۆ نارەحه‌تی سه‌فه‌ر، ده‌بی
له‌ ئیستاوه‌ خۆت ئاماده‌که‌ی بۆ نارەحه‌تی. رۆحت ماندوو
جه‌سته‌ت ماندوو پاره‌کانی گیرفانیشت ده‌که‌ویته‌

---

^{۱۰} انظر: (شعب الإيمان) للبيهقي (٣٦٩٠) وقال محققه: إسناده حسن.

ماندوووبوون که‌واته له ئیستاوه خۆتی بۆ ماندووکه، بۆیه ته‌لحه (ئیب‌ن موسه‌ره‌ف رضی‌الله‌عنه) ده‌فه‌رمووی : (عَنْ طَلْحَةَ يَعْنِي ابْنَ مُصَرِّفٍ، قَالَ: " مِنْ أَخْلَاقِ الصَّالِحِينَ أَنْ يَحْجُوا بِأَهْلِيهِمْ وَأَوْلَادِهِمْ ")^{۱۶} یه‌کئ له نه‌ریتی پیاوچا‌کان ئه‌وه‌یه که ژنانیان و مندالانیان ببه‌ن له‌گه‌ل خۆیان بۆ حه‌ج و عومره ئه‌و ئه‌رکه له به‌ر خودای گه‌وره بکیشن.

ئیمامی عومه‌ر رضی‌الله‌عنه ده‌فه‌رموویت: (حجذوا هذه النساء)^{۱۷} واته: (ئافه‌ته‌کانتان ببه‌ن بۆ حه‌ج له‌گه‌ل خۆتاندا).

---

^{۱۶} انظر: (شعب الایمان) للبیهقی (۳۸۳۶) .

^{۱۷} انظر: (المصنف) ابن أبي شيبة (۱۳۷۰۴) وفي رواية (۱۳۷۰۵) عن مكحول رحمة الله قال (عليكم احجاج نساتكم).

٦: حه‌جی ته‌واو پێویستی به شکۆمهن‌دی به‌رز راگرتنی
ئه‌و جیگه‌ پیرۆزانه‌یه:

حه‌جی ته‌واو و قبول کر او بۆ ئه‌و که‌سه‌یه که
پیرۆزی و شکۆمهن‌دی ئه‌و شویننه پیرۆزه‌کانی نه‌شکاندیی
چونکه ئه‌و شوینانه پیرۆزترین شویننه له سه‌ر زه‌وی لای
خودای گه‌وره تبارک و تعالی ، خودای گه‌وره له‌و شویننه‌دا
داوای کردووه فهرموویه‌تی: ﴿وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ﴾ (البقره: ١٩٧)
واته: موناغه‌شه‌و مشتومور له‌حه‌جدا نیه.

هه‌موو جۆره دهمه‌قاله‌ و شه‌ره‌ قسه‌ و ده‌نگ
به‌رزکردنه‌وه له‌ براه‌ خۆت قه‌ده‌غه‌یه چونکه تۆ له
حه‌ره‌می خودای تبارک و تعالی ، ئه‌و ئیلجاده‌ی که خودای
گه‌وره هه‌رامی کردووه له‌ مه‌که‌که‌دا بکریئ مانا‌که‌ی: لادان و
ئه‌نجام دانی کاری چه‌وته.

ئیبین حه‌جهر له ئیبین عومه‌ره‌وه ده‌یگیرپتته‌وه ﷺ
ده‌فه‌رمووی: ده‌زانی ئه‌و خراپه‌کاریه‌ی شاری مه‌ککه که
خودای گه‌وره باسی کردووه مه‌به‌ستی پپی چییه؟ وتیان:
چییه؟ فه‌رمووی: ئه‌وه‌یه بلپی (کلاوالله بلی والله) واته:
ئه‌ری والله به‌زاتی خودا ناوالله^{١٨}...هتد .

تۆ ئه‌زانی ئه‌لپی چی؟ تۆ ئه‌زانی له کوپی؟ تۆ
هه‌لبزیردراوی ئه‌و خه‌لکه‌ی بۆ لای خودای گه‌وره تبارک و
تعالی له به‌ر ئه‌وه باش ئاگات له خۆت بی چی ئه‌که‌ی له
مه‌سه‌له‌ی موناغه‌شه هه‌تا موناغه‌شه له سיעریشدا زانیان
ده‌فه‌رموون: جائیز نییه، ئه‌گه‌ر به‌دلته بیکره ئه‌گه‌ر به
دلت نییه پپویست ناکا ده‌نگ به سه‌ر دوکانداره‌که به‌رز
بکه‌یته‌وه چونکه ئه‌وه حه‌ره‌می خودایه.

---

^{١٨} انظر: (المطالب العالیة) لابن حجر العسقلانی (٣٦٨٤) وقال: اسناده صحیح.

بۆیه له جابیری کوری عبدالله ﷺ ئەگێرنه‌وه که
(كان لايماكس في الرقية و الاضحية و الكري إلى مكة)^{۱۹}
جابیری کوری عبدالله ﷺ موناغه‌شه‌ی نه‌ده‌کرد له سه‌
شتا یه‌کێکیان: له کرینی هه‌یوان بۆ قوربان‌ی ، هه‌روه‌ها
موناغه‌شه‌ی نرخ‌ی نه‌ده‌کرد و معامه‌له‌ی نه‌ده‌کرد، هه‌روه‌ها
له‌گه‌ڵ و لاغداردا گه‌توگۆ و چه‌ندوچوونی نه‌ده‌کرد که
سواری پشتی و لاغه‌که ده‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی بیانه‌گه‌یه‌نیته‌ شاری
مه‌که‌که بلی: که‌متر ده‌ خاترمان بگره‌ ده‌ تۆزیک که‌متر ،
ده‌یووت: ئه‌مه بۆ خودایه ، وه هه‌روه‌ها له روقیه ئه‌گه‌ر
یه‌کێک روقیه‌یه‌کی بخویندایه چی داوا کردبایه ده‌یدایێ وه
موناغه‌شه‌ی له گه‌ڵ نه‌ده‌کرد.

ئهو شویننه شکۆمه‌نده پیرۆزه چه‌ند تیایدا کاری خیر
و چاکه گه‌وره‌یه، ئه‌بێ وریابیت خراپه‌ش وه‌کو ئه‌وه. ئیبن

---

^{۱۹} انظر: اتحاف الخیرة) للبوصري (۳۲۱۰).

مەسعود و ئیبن عباس و ئیبن و عومەر و موحاهد دەفەرموون ﷺ: (تضاعف السيئات كالحسنات)^{٢٠} واتە: کاری چاکە و خراپە لەو شوێنە پیرۆزەدا چەندەها جارە دەبێت. واتا هاوتەریبن ئەگەر نوێژی تیایدا سەد هەزار نوێژی، ئەو درۆ تیایدا چەند درۆیە؟ ئەو غەیبەت تیایدا چەند غەیبەتە.

هەرودها عبداللهی کورپی عەمری کورپی عاص ﷺ هەر کاتیک بەهاتایە بۆ حەج نەیدەوێرا لە سنوری حەرەمی مەککە لای ئەدا بۆ نوێژ، دەچوو نزیکتەرین مزگەوتی ناو حەرەمەو نوێژ تەواو بووایە دەچوووە بۆ لای خێمە و دەوارەکە لای ئەو دەروەو سنوری حەرەمە دەیوت: ئەو حەرەمی خودایە ناتوانم هەموو جووره قسەیهکی تیا بلام.

---

^{٢٠} انظر: (الاداب الشرعية) ابن مفلح (٩٩/١) وهو قول الامام أحمد بن حنبل، و (أحیاء علوم الدین) للغزالی (٢٤٣/١)، و الهیثمی (الزواج) (٣٣٤/١)، و الصالحی (سبل الهدی) (١١٠/٣). وقال بعض العلماء (الزيادة تكون في الكمية لا في العدد).

یان هه‌موو جووره هه‌لسوکه‌وتیکی تیدا نه‌نجام بده‌م، بو چاکه‌کان دیمه ئیره بو ئیشی دی ده‌چمه دهره‌وه.

هه‌ر بویه ئیبن عه‌باس رضی اللہ عنہ که خوی نیشته‌جی بووی نه‌و شاره پیروزه بوو (شاری مه‌ککه‌ی پیروژ) له کو‌تایی ته‌مه‌نیا فهرمووی: (لم یبق لی الاحسانات اخی ان تذهبا حرمة هذه النية)^{۲۱} به‌و پیریه‌مه‌وه چه‌ند چاکه‌یه‌کی که‌مم ماوه ده‌ترسیم ریز و شکو و پیروزی نه‌م که‌عبه‌یه هه‌ر هه‌مووی بسووتی له به‌ر نه‌وه بریاری دا شاری مه‌ککه‌ی به‌جیه‌یشت و چوو له شاری تانیف نیشته‌جی بوو هه‌تا وه‌فاتی کرد.

ئا له به‌ر نه‌مه‌یه که پیغه‌مبه‌ری رضی اللہ عنہ نازیز ده‌فه‌رمووی: ((إِذَا قَضَى أَحَدُكُمْ حَجَّهُ فَلْيُعَجِّلِ الرَّحْلَةَ إِلَى أَهْلِهِ

---

^{۲۱} انظر: (شرح زاد المستنقع) محمد بن محمد بن مختار الشنقيطي (۲۱۱/۱) وقال بعضهم بل سببه ما حصل بينه وبين ابن الزبير رضي الله عنهم جميعاً؟

فَإِنَّهُ أَعْظَمُ لِجُرْهِ))^{۲۲} واته: هه‌ر كه‌سیك له ئیوه نه‌گه‌ر مه‌راسیمی حه‌ج و عومره‌ی كۆتایی پی هیئا به په‌له بگه‌رپه‌ته‌وه ناو ماڵ و مندالی چونكه نه‌وه گه‌وره‌ترو باشتره بۆ پاداشته‌كه‌ی.

۷: حه‌جی ته‌واو پۆیستی به دونیا نه‌ویستی و قیامه‌ت

دۆستی هه‌یه:

به حه‌سه‌نی به‌صریان ﷺ وت پی‌غه‌مبه‌ری ﷺ نازیز نه‌یفه‌رموووه حه‌جی ته‌واو و چا‌كه‌كار پاداشتی به‌هه‌شته؟ وتی: به‌ئێ به‌لام نیشانه‌کانی ده‌زانی چییه؟ (الحج المبرور أن يرجع زاهداً في الدنيا راغباً في الآخرة)^{۲۳} واته: هه‌ر كه‌سیك له حه‌ج هاته‌وه دونیای لا كه‌م و نه‌ویست بوو وه قیامه‌ت

^{۲۲} أخرجه: الدارقطني (سنن) (۲۷۹۰)، البيهقي (السنن الكبرى) (۱۰۳۶۳)، ابن حجر (اتحاف المهرة) (۲۲۳۵۴)، الشيخ الألباني (الجمع الصغير وزيادته) (۷۳۴)، و(سلسلة الاحاديث الصحيحة) وثئ من فقها و فوائدها (۱۳۷۹).

^{۲۳} انظر: (السبيل الى حج المبرور) (ج ۱ / ص ۷)، حتى يكون حجنا مبرورا (ج ۱ / ص ۱۰)، رسائل الى الحجاج و المعتمرين (ج ۱/ص ۳)

ویست بوو ئەو نیشانه‌ی ئەو دیه حەجەکە‌ی قبوول کراوە
إن شاء الله، بۆیە نیشانه‌یه‌کی تری حەجی تەواو ئەو دیه
ئەو مەرفۆه بگۆرێ، سەری تاشی وەکو ئەو کاتە‌ی کە لە
دایک بوو پاک بۆوه کەواتە لێرەو تە ئەتوانێ با ئەو
پاکیه‌ی خۆی پەرگری ، بە تاییبەت لەو تەوانانە‌ی کە
بەرامبەر باریانی خۆی ئەنجامی داوە، یەکیک لە پیاوچاکان
دەفەر مووی: (مئة ذنب بين العبد و ربه أهون من ذنب بينه
وبين الناس) ؟ واتە: سەد گوناھە وردە‌ی نیوان بەندە و
خودای خۆی ئاسانترە لە یەک گوناھە نیوان خۆی و برا
موسلمانەکانی .

هەوڵ بدە ئەو حەجە‌ی کەوا بە دەستت هێناوە
پووجی نەکەیتەو، ئەگەر بە چوونت بۆ لای فالچی نوێژی
چل پۆرت پەشکریتەو، ئەگەر پارەیه‌کی زۆری خێر و
زەکاتت بە یەک منەت کردن پووج ببیتەو، ئەگەر
پۆزیه‌کی درێژی شانزە سەعاتی هاوینت بە کۆمەڵیک تەوان

پووج نه‌که‌یته‌وه، ئایا حه‌جیش خۆ ده‌بی به‌ کرده‌وه
گه‌لیکی ناپه‌سه‌ند پووج نه‌بیته‌وه؟

پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((ان سوء الخلق
يفسد العمل كما يفسد الخل العسل))^{۲۴} واته: ره‌وشتی
چه‌وت و ناشیرینی کرده‌وه چاکه‌کانت بۆگه‌ن ده‌کا و له
ده‌ستی ده‌ده‌ی ، وه‌ک چۆن سرکه‌ بکرێته هانگۆینه‌وه
خرابی ده‌کات.

به‌جی له‌ ده‌ستی ده‌ده‌ی؟ به‌ ره‌وشت چه‌وتی و
ناشیرین له‌ گه‌ل برایانی موسلمانی خۆت ، پیغه‌مبه‌ری
خودا ﷺ جیهاد و حه‌جی به‌ یه‌که‌وه ناو بردوه‌وه له
فه‌رمووده‌یه‌کدا به‌مجۆره هاتووه: ((عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، نَرَى الْجِهَادَ أَفْضَلَ

---

^{۲۴} جامع الأحاديث (۱۳۱۶۱)، كنز العمال (۷۳۴۷)، فيض القدير (۴۷۲۲ و ۴۸۵۲)، تخریج
احادیث احیاء علوم الدین (۲۴۲۸)، المسند الجامع (۸۰۵۰)، مسند عبد بن حمید
(۷۹۹)، (الصحيحه) (۹۰۶)، (صحيح الجامع) (۱۷۵)، و (ترابعات) (۱۹).

العَمَلِ، أَفَلَا نُجَاهِدُ؟ قَالَ: «لَا، لَكِنَّ أَفْضَلَ الْجِهَادِ حَجُّ مَبْرُورٍ»^{۲۵}
واته: جوانترین و چاکترین جیهاد به‌راستی حه‌جیکی
قبوول کراره ، فه‌رموویه‌تی: (جهاد الکبیر و الصغیر و
الضعیف و المرأه الحج و العمره)^{۲۶} واته: جیهادی به‌سالآچوو
و کهم ته‌مه‌ن و بی‌توانا و ئافره‌ت (الحج و العمره) له
یه‌کیک له غه‌زاکانا پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ جارچیه‌کی نارد
تا ئه‌و جاره‌ بدا به‌ناو موسلماناندا و فه‌رمووی: ((مَنْ ضَيَّقَ
مَنْزِلًا أَوْ قَطَعَ طَرِيقًا فَلَا جِهَادَ لَهُ))^{۲۷} واته: ئاگاداربن هه‌ر
که‌سیک جیی دانیشتنیک له موسلمان ته‌سک بکا و

---

^{۲۵} اخرجہ: البخاری (۱۵۲۰ و ۲۷۸۴)، مسند ابی یعلیٰ الموصلی (۴۷۱۷)، (السنن الکبریٰ)
للبيهقي (۱۷۸۰۵)، (شرح السنة) للبيهقي (۱۸۴۸)، (نیل الأوطار) للشوکانی (۳۳۰۳)، (صحیح
الترغیب و الترهیب) للشیخ الألبانی (۱۰۹۹).

^{۲۶} أخرجہ: شیخ الالبانی فی (صحیح النسائي) (۲۶۲۶).

^{۲۷} اخرجہ: احمد (المسند) (۱۵۶۴۸)، أبی داود (السنن) (۲۶۲۹)، ابی یعلیٰ الموصلی (المسند)
(۱۴۸۳)، (المعجم الکبیر) للطبرانی (۴۳۴ و ۴۳۵)، (السنن الکبریٰ) للبيهقي (۱۸۴۵۸)، ابن
الأثیر (جامع الاصول) (۳۰۰۵)، الشیخ الألبانی فی (صحیح ابی داود) (۲۳۶۴) ، (صحیح
الجامع) (۶۳۷۳) ، و (المشكاة) (۳۹۳۰).

ناره‌حه‌تیان بکات، وهه‌هر که‌سیک له‌رێگه‌یه‌کی موسلماناندا
دابنیشی و هۆکاری گرتنی نه‌و رێگایه‌ بی‌ت، «وهه‌هرکه‌سیک
نآزاری موسولمانیک بدات پاداشتی جیهادی ده‌ست ناکه‌وێت
و هه‌مووی پووچ ده‌بیته‌وه. که‌واته‌ له‌ هه‌جیشدا به‌و
جووره‌یه‌ ، نه‌ی نه‌گه‌ر وا بکا له‌ هه‌جدا؟!»

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: ((مَنْ غَزَا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ تَعَالَى
وَأَطَاعَ الْإِمَامَ وَأَنْفَقَ الْكَرِيمَةَ وَيَأْسَرَ الشَّرِيكَ وَاجْتَنَبَ الْفُسَادَ فِي
الْأَرْضِ فَإِنَّ نَوْمَهُ وَنَبِيَّهُ أَجْرٌ كُلُّهُ وَأَمَّا مَنْ غَزَا فِخْرًا وَرِيَاءً وَسُمْعَةً
وَعَصَى الْإِمَامَ وَأَفْسَدَ فِي الْأَرْضِ فَإِنَّهُ لَنْ يَرْجِعَ بِالْكَفَافِ))^{۲۸}
واته‌: هه‌ر که‌سیک بچێ بۆ غه‌زا یان بچێ بۆ هه‌ج له‌ به‌ر
خودای گه‌وره‌ برپا وه‌ گوێرپایه‌ل بێ بۆ به‌رپرس و
سه‌رقافله‌ که‌ی و نه‌وه‌ی که‌ له‌ گه‌لایه‌تی، پاشان پارهی

---

^{۲۸} أخرجه: علاء الدين (كنز العمال) (۱۰۶۰۵)، (مرقاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح)
(۳۸۴۶)، (موسوعة اطراف الحديث) زغلول (۹۴۹۸۸۶)، الألباني (صحيح الترغيب)
(۱۳۳۳)، (الجامع الصغير وزيادته) (۷۶۲۳).

هه‌لآیش بخته گهر بۆ ئهم مه‌راسیمه، هه‌روه‌ها دڵنه‌وایی
هاورپییانی حاجی خۆی بکا به‌تایبه‌ت ئه‌وانه‌ی ده‌ست کورتن
و هه‌ژارن، کیشه و ئازاوه نه‌نیته‌وه له رۆیشتن و
هاتنه‌وه‌یدا بۆ هه‌جکردن و جیهاده... پاداشته‌که‌ی ئه‌وه‌یه
که‌هه‌موو شه‌و و رۆژه‌کان بۆ ده‌بیته ئه‌جر و پاداشت
ته‌نانه‌ت خه‌وتن و هه‌موو کاره‌کانی تریشی.

ئهی که‌سیک به‌ پیچه‌وانه‌وه ئه‌گهر له به‌ر خودا
نه‌روات یاخود سه‌رپیچی سه‌رقافله و پیشه‌وای خۆی بکات،
یان پاره‌ی هه‌لآل نه‌با بۆ ئهم سه‌فه‌ره، یان به‌ ده‌م برا
هه‌ژاره‌حاجیه‌کانی هاو سه‌فه‌ریه‌وه نه‌بیته و خۆی به‌ دوور
نه‌گرێ له ئازاوه و کیشه‌نانه‌وه ...؟! دڵنیایی ئه‌وه هه‌یچ
پاداشتی ده‌ست ناکه‌وێت و به‌ سه‌لامه‌تی نایه‌ته‌وه‌و
هه‌رچی تاوانی هه‌یه له سه‌ری هه‌ژماره‌ بیته.

کەواتە ئە‌ی ب‌رای ح‌اجی گ‌ەر چ‌وویتە‌و‌ه ئە‌وئ و‌ریا ب‌ه
ک‌یشە و ن‌ازا‌وه ن‌انە‌و‌ه لە‌سەر ه‌یچ ش‌تێک در‌وست م‌ه‌کە،
لە‌سەر پ‌اس و لە‌ س‌ەر ئ‌وتیل.... ه‌ت‌د.
ر‌ینگە ب‌ه م‌وس‌لمانان م‌ه‌گرە‌و لە‌ر‌پرە‌و‌ه‌کان دام‌نیش‌ه‌و
ب‌ه ئ‌ارە‌زووی خ‌ۆت، ن‌ویژ لە‌ه‌ه‌موو س‌ەرە ر‌ینگە‌یە‌ک‌دام‌ه‌کە و
ر‌یی م‌وس‌لمانان م‌ه‌گرە، پ‌ارە‌ی ح‌ە‌ل‌ل ب‌ەرە ب‌ۆ ئە‌م س‌ە‌ف‌ەرە،
ر‌ه‌وش‌تت ب‌ەرز ب‌ی لە‌گ‌ە‌ل ب‌رایانی خ‌ۆتا، لە‌ق‌سە‌ی
ب‌ەر‌پ‌رس‌ە‌کانی خ‌ۆت کە لە‌وئ لە‌ گ‌ە‌لتان د‌ەر‌م‌ە‌چ‌ۆ (م‌ه‌گ‌ەر
پ‌ی‌چ‌ە‌وانە‌ی ش‌ەر‌ع ب‌ی‌ت) چ‌ونکە ئە‌وانە ب‌ۆ خ‌ز‌مە‌تی ت‌ۆ
ه‌ات‌وون وە لە‌ س‌ەر‌ووی ه‌ە‌م‌ووش‌یانە‌و‌ه ن‌ی‌یە‌تت پ‌اک ب‌ک‌ەرە‌و
ب‌ۆ‌چی چ‌ووی ب‌ۆ ئە‌وئ .

دووهم: ئەوانە‌ی حەجیان بە نسیب نەبوو چۆن لەو

پاداشته گەورە‌یە بیبەش نەبن؟

ئەگەرچی فەریزە‌ی حەج هەموو باوەرداریکی راستەقینە لەسەریەتی جیبەجیبی بکات ئەگەر توانای هەبوو، بەلام لەهەمان کاتدا هەموو موسلمانێک دەتوانی‌ت لە پاداشت و ئەجری ئەو عیبادەتە گەورە‌یە بیبەش نەبی‌ت ئەگەر هاتوو حەجی لە دەست چوو یاخود بە نسیب نەبوو یاخود عوززی شەری هەبوو....هتد، بۆ فەرەبووکردنەوه‌ی ئەو فەریزە‌ی حەججە و بیبەش نەبوونی لەو ئەجر و پاداشته گەورە‌یە بەگرتنەبەری ئەم خالانە‌ی خوارەوه دەبی‌ت:

۱- نیەت پاک‌ی بۆ خودای گەورە:

ئەگەر نیەتی چوون بۆ حەج هەبی‌ت (إن شاء الله) و راستگۆ بی‌ت لەگەڵ ئەو نیەتە‌یدا، خودای گەورە لە سەر

ئەو نییه‌ته‌ی پاداشتی گه‌وره‌ی ده‌داته‌وه، پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ دەرباره‌ی ئەو جو‌ره‌ نییه‌ته‌ ده‌فه‌رمووی: ((مَنْ آتَى فِرَاشَهُ، وَهُوَ يَنْوِي أَنْ يَقُومَ فَيُصَلِّيَ مِنَ اللَّيْلِ، فَغَلَبَتْهُ عَيْنُهُ حَتَّى يُصْبِحَ، كُتِبَ لَهُ مَا نَوَى، وَكَانَ نَوْمُهُ صَدَقَةً عَلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ))^{۲۹} واته: هەر كه‌سیك چووه سه‌ر جیگا بو‌و خه‌وتن و پێش ئەوه‌ی بخه‌وئ نییه‌ت بێنی له‌ دلی خۆیدا بلێ ئەم شه‌و هه‌لده‌ستم بو‌و شه‌و نوێژ، ئەو كات خه‌به‌ری نه‌بووه‌و تا نوێژی به‌یانی، خودای گه‌وره‌ به‌و نییه‌ته‌ی كه‌ هه‌یبوو شه‌ونوێژی بو‌و دهنووسی و خه‌وتنه‌كه‌شی ده‌بێته‌ خێر و چاكه‌.

كه‌واته‌ ئەو كه‌سه‌ی كه‌ حه‌جی نه‌كردوه‌و له‌ ئیستاوه‌ نییه‌ت بخاته‌ دلیه‌وه‌ كه‌ له‌به‌ر خودای گه‌وره‌ بچێ ئەو

---

^{۲۹} انظر: سنن ابن ماجة (۱۳۴۴)، (سنن الكبری) للنسائي (۱۴۶۳)، (صحيح ابن خزيمة) لابن خزيمة (۱۱۷۲)، (السنن الكبری) للبيهقي (۴۷۲۴)، (جامع الأصول) لابن الاثير (۴۱۸۶)، الشيخ الألباني في (صحيح الترغيب والترهيب) (۲۱ و ۶۰)

فەریزەیه جیبەجی بکات، پشتیوان بەخوای گەورە وەک
ئەو وایە حەجەکە‌ی کردبێ، بەلام بەو مەرجه‌ی راستگۆ
بیت له‌گەڵ ئەو نیهتە‌ی که له دنیایه‌تی.

۲- له‌دڵه‌وه‌ی غەمگین بیت به‌ نه‌چوونی بۆ ئەو فەریزە

گەورەیه:

یه‌کیکی دیکه‌ له‌و رێگایانه‌ی که واده‌کات پاداشتی
چوونمان بۆ حەج کردن دەست که‌وێت ئەگەرچی
نەرۆیشتوین و له‌ ولاتی خۆمانین، بریتیه‌ له‌ غەمباربوون
و دلتەنگیت له‌ نه‌چوونت بۆ فەریزە‌ی حەج جا به‌ هەر
هۆکارێکی شەری بیت.

پێغه‌مبەری ئازیز ﷺ له‌ سه‌فه‌ره‌ پر گەرما و
نارە‌حه‌تیه‌کە‌ی ته‌بووکا که‌ په‌نجا رۆژیان پێ چوو له‌
گەرانه‌وه‌یه‌ فەرمووی: ((لَمَّا رَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ مِنْ غَزْوَةِ تَبُوكَ فَدَنَا مِنَ الْمَدِينَةِ قَالَ: «إِنَّ بِالْمَدِينَةِ لَقَوْمًا

مَا سِرْتُمْ مَسِيرًا، وَلَا قَطَعْتُمْ وَادِيًا، إِلَّا كَأَنُورًا مَعَكُمْ فِيهِ» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَهُمْ بِالْمَدِينَةِ؟ قَالَ: «وَهُمْ بِالْمَدِينَةِ حَبَسَهُمُ الْعُدُنُ»^{۳۰}
فه‌رمووی: ئیوه لهو سه‌فه‌ره‌تانا چه‌نده ماندوو بوون و چه‌نده رپگه‌تان بری بی و چه‌نده پاره‌تان به خه‌رج کردن دابی بو خودا...هتد بریانیکتان هه‌ن له ناو شاری مه‌دینه به وینه‌ی ئیوه پاداشتیان وهرگرتوو. وتیان: چۆن خو ئه‌وان له مه‌دینه‌ن؟

پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ فه‌رمووی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وانه که‌م ده‌ست و هه‌زار و که‌م ئه‌ندام بوون و عوزریان هه‌بوو، به‌لام دیاره زۆر زۆر خه‌فه‌تبار بوون و غه‌مبار و چاو پر فرمیسک بوون له‌وه‌ی که‌ توانایان نه‌بووه و پاره‌یان نه‌بووه بو ئه‌م غه‌زایه به‌شدار بن .

---

^{۳۰} أخرجه: احمد (المسند) (۱۲۰۰۹ و ۱۲۶۲۹ و ۱۲۸۷۴ و ۱۳۲۳۷)، البخاري (۴۴۲۳)، (سنن ابن ماجه) لابن ماجه (۲۷۶۴)، (سنن ابي داود) (۲۵۰۸)، مسند البزار (۷۲۹۷)، (مستخرج ابي عوانه) (۷۴۵۵)، الألباني (صحيح ابن حبان) (۴۷۳۱)

که‌واته ئه‌و که‌سه‌شی که‌وا غه‌مبار بی له سه‌ر
ئاماده‌نه‌بوونی مه‌راسیمی حه‌ج به هیوایه‌ی (إن شاء الله)
خودای گه‌وره‌ش به‌هه‌مان پاداشتی شاد بکات.

۳- سه‌ردانی مزگه‌وت به مه‌به‌ستی زانستی و زانیاری:

یه‌کیکی دیکه له‌و ریگایانه‌ی که‌ واده‌کات پاداشتی
چوونمان بو حه‌ج کردن ده‌ست بکه‌ویت له‌نزیک مال و
گه‌ره‌کانی خو‌ماندا بریتیه له‌ چوون بو مزگه‌وت به
مه‌به‌ستی فی‌ربوون و بلا‌وکردنه‌وه‌ی زانستی شه‌رعی،
پی‌غهمبه‌ری ئازیز ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: ((مَنْ غَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ لَا
يُرِيدُ إِلَّا أَنْ يَتَعَلَّمَ خَيْرًا أَوْ يَعْلَمَهُ، كَانَ لَهُ كَأَجْرِ حَاجٍّ تَامًّا
حِجَّتُهُ))^{۳۱} واته: هه‌ر که‌سیک به‌رئ که‌وئ بو یه‌کیک له
ماله‌کانی خودا ته‌نها بو مه‌به‌ستی خیر و فی‌ربوونی

---

^{۳۱} انظر: (المعجم الكبير) للطبراني (٧٤٧٣). (مجمع الزوائد ومنبع الفوائد) للهيثي (٥٠٠).
(جامع الأحاديث) للسيوطي (٢٢٩٩٧). (صحيح الترغيب والترهيب) للألباني (٨٦)

عیلمیکی شه‌رعی یاخود عیلمیکی شه‌رعی فی‌ری خه‌لکان
بکا بۆ هه‌ردوو لایان پاداشتی حه‌جیکی ته‌واو دهنووسری.

٤- سه‌ردانی مزگه‌وت به مه‌به‌ستی ئه‌نجامدانی
نوێزکردن تیایدا:

یه‌کیکی دیکه لهو ریگایانه‌ی که واده‌کات پاداشتی
چوونمان بۆ حه‌جج کردن ده‌ست که‌وێت ئه‌گه‌رچی
نه‌رۆیشتوین و له‌ولاتی خۆمانین، بریتیه له چوونمان بۆ
مزگه‌وت بۆ ئه‌نجامدانی نوێژی به‌کۆمه‌ڵ یاخود
ئه‌نجامدانی نوێژی سونه‌تی چێشته‌نگاو، له‌و باره‌یه‌وه
پی‌غهمبه‌ری ئازیز ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((مَنْ مَشَىٰ إِلَىٰ صَلَاةٍ
مَكْتُوبَةٍ وَهُوَ مُتَطَهَّرٌ كَانَ لَهُ كَأَجْرِ الْحَاجِّ الْمُحْرِمِ، وَمَنْ مَشَىٰ إِلَىٰ
سُبْحَةِ الضُّحَىٰ كَانَ لَهُ كَأَجْرِ الْمُعْتَمِرِ))^{٣٢} واته: هه‌ر که‌سیک

---

^{٣٢} أخرجه: احمد (٢٢٣٠٤ و ٢٢٣٥٨)، الألباني (صحيح الترغيب) (٣٢٠)، (صحيح الجامع) (٦٢٢٧)، (صحيح ابی داود) (٥٥٨).

به‌رئ که‌وئ بۆ ئەنجام دانی نوێژێکی فه‌رز له مزگه‌وته‌که‌ی
نزیکه‌ی خۆیان پاداشتی هاوشیوه‌ی ئەو حاجیه‌یه که
له‌پۆشاکه‌ی ئیجرامدایه ، ئەگه‌ر به‌رئ که‌وت بۆ مزگه‌وت بۆ
ئەنجام دانی نوێژی چێشته‌نگاو پاداشتی وه‌کو پاداشتی
عوهره‌کارێک وایه‌.

٥- ئەنجامدانی نوێژی به‌یانی به‌ کۆمه‌ڵ و نه‌رپۆشتن
هه‌تا خۆر هه‌ڵدئ:

رێگایه‌کی دیکه‌ که‌ واده‌کات پاداشتی چوونمان بۆ
حه‌جج کردن ده‌ست بکه‌وێت، بریتیه‌ له‌ چوون بۆ مزگه‌وت
به‌ مه‌به‌ستی ئەنجامدانی نوێژی به‌یانی به‌کۆمه‌ڵ،
پیغه‌مه‌به‌ری ئازیز ﷺ ده‌فه‌رموئ: ((مَنْ صَلَّى الْفَجْرَ فِي
جَمَاعَةٍ، ثُمَّ قَعَدَ يَذْكُرُ اللَّهَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، ثُمَّ صَلَّى رُكْعَتَيْنِ،

كَانَتْ لَهُ كَأَجْرِ حَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ))^{٣٣} واته: ههر كه‌سێك نوپێزی به‌یانی بكا به‌كۆمه‌ل و دانیشی و یادی خودا بكا هه‌تا رۆژ هه‌لدئ پاشان دوو ركعات سووننه‌ت بكا، ئه‌وا پاداشتی حه‌جێك و عومره‌یكی ته‌واو ته‌واو ته‌واوی هه‌یه.

ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رنجه‌ ئه‌م پاداشتانه راسته پاداشتی به‌جیگه‌یانندی حه‌ج یاخود عومره‌ن، به‌لام ده‌بیته‌ بزانی‌ن كه‌ نابیتته‌ هۆی لاجوونی فریزه‌ی حه‌ج له‌سه‌رمان.

٦- به‌ده‌نگه‌وه‌ چوون و راپه‌راندنی کاری موسلمانان:

به‌ده‌نگه‌وه‌ چوونی برا موسلمانه‌کانمان بۆ راپه‌راندن و کار ئاسانی کردنی کاره‌کانیان یه‌کیکی دیکه‌یه‌ له‌و ریگایانه‌ی كه‌ پشت به‌خودای گه‌وره‌ ده‌بیته‌ هۆی

---

^{٣٣} انظر: (شرح السنة) للبلغوي (٧١٠). (مرقاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح) (٩٧١). (جامع الأصول) للسيوطي (٧٠٦)، (تحفة الأشراف بمعرفة الأطراف) لجمال الدين (١٦٤٤)، (كنز العمال) للمتقي الهندي (٢٠٢٧٦ و ٢١٥٠٨)، (روضة المحدثين) (٤٦١٧)، (المشكاة) (٩٧١)، (صحيح الترغيب) (٤٦٤)، (الصحيحه) للشيخ الألباني (٣٤٠٣)

به‌ده‌سته‌ینانی پاداشتی فه‌ریزه‌ی حه‌ج، چونکه به‌ده‌نگه‌وه
رؤیشتن بۆ کاری موسلمان خیر و پاداشتی گه‌وره‌ی له‌دوایه
و پیغه‌مبه‌ری نازیز ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((وَلَا تُؤْتُوا عَسَاكِرَ
الْمُسْلِمِ فِي حَاجَةِ أَحَبِّ إِلَيْهِ مِنْ أَنْ أَعْتَكَفَ فِي هَذَا الْمَسْجِدِ
شَهْرًا))^{٣٤} واته: نه‌گه‌ر له‌گه‌ل برایه‌کی موسلمانمدا به‌پین
به‌رپیکه‌وم بۆ نه‌وه‌ی کاریکی بۆ نه‌نجام بده‌م نه‌مه‌م لا
خۆشه‌ویسته‌ره له‌ مانه‌وه‌ی یه‌ك مانگ عیبادت (ئیعتکاف)
واته: شه‌وه‌کانی هه‌مووی شه‌ونویژ بکه‌م رۆژه‌کانی هه‌مووی
به‌رۆژوو بیه‌م له‌ مزگه‌وته‌که‌ی خۆمدا.

سه‌رنج بده‌ پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمووی له‌گه‌ل
برایه‌کی موسلمانمدا نه‌یفه‌رموو برایه‌کی موخلیص و
موتته‌قی و صالح و باش....هتد، هه‌ر له‌به‌ر نه‌مه‌یه

---

^{٣٤} انظر: (معجم الكبير) للطبراني (١٣٦٤٦)، (الجامع الصغير وزيادته) (١٧٦)، (كنز العمال) للمتقي الهندي (٤٣٥٨٢)، (موسوعة اطراف الحديث) (٤٧٥٠ و ٢٩٠٠٥٨)، (موسوعة التخریج) (٢٢٩٢٣)، (الصحيحه) (٩٠٥)، (صحيح الترغيب) (٢٦٣٢).

حه‌سه‌نی به‌صری ﷺ قسه‌یه‌کمان به‌بیر دینیت‌ه‌وه ده‌فه‌رمووی: "مَشِيكَ فِي حَاجَةِ أَخِيكَ خَيْرٌ لَّكَ مِنْ حَاجَةِ بَعْدَ حَاجَةِ"^{٣٥} واته: هه‌نگاو هه‌له‌ینانه‌وه و چوونت له‌گه‌ل برابه‌کی موسلماندا بۆ ئه‌وه‌ی که کار ئاسانه‌کی بۆ بکه‌ی کاریکی بۆ ئه‌نجام بده‌ی باشتره‌ بۆت له حه‌جی سووننه‌ت له دوای سووننه‌ت .

معاذ بن الحکم له الحسن البصری ده‌گی‌ریت‌ه‌وه که فه‌رموویه‌تی: "اذا قفلوا فالتقوهم وصافحوهم قبل أن يخالطوا الذنوب فان البركة في ايديهم " واته: حاجیان که گه‌رانه‌وه برۆن به‌ پيشوازیانه‌وه برۆن سه‌لامیان لئ بکه‌ن ته‌وقه‌یان له‌گه‌ل‌دا بکه‌ن چونکه ده‌ستیان هیشتا پاکه له

---

^{٣٥} انظر: (فضاء الحوائج) لأبن أبي الدنيا (١٠٣)، (فيض القدير) للمناوي (٨٩٦١)، (اتحاف السادة المتقين) لمحمد بن محمد الحسيني الزبيدي (ج٦ / ص ٢٩١)، (دليل الفالحين لطرق رياض الصالحين) لمحمد بن علان الصديقي (ج٣ / ص ٣٨) .

گوناح و تاوان هه‌موویان به پاکی هاتوونه‌وه له لای خودای
گه‌وره تبارک و تعالی.

٧- به ده‌سته‌ینانی (بدل حج) یاخود ئه‌نجامدانی عومره
له مانگی ره‌مه‌زاندای:

یه‌کیکی دیکه لهو ریگایانه‌ی که واده‌کات پاداشتی
چوونمان بۆ حه‌جج کردن ده‌ست که‌وێت ده‌توانی حه‌جی
له‌جیاتی بۆ بکات، ئه‌گه‌ر هه‌ر نه‌یتوانی به‌ده‌ل حه‌ج و
پاره‌ی نه‌بوو ئه‌توانی خۆی بچۆ بۆ عومره له مانگی
ره‌مه‌زانی پیروژدا، لهو باره‌یه‌وه پیغه‌مبه‌ری ئازیز ﷺ
ده‌فه‌رمووی: ((عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَعْدِلُ حِجَّةً))^{٣٦} ئه‌نجام دانی

---

^{٣٦} اخرجه: ابن ابی شیبه (المصنف) (١٣٠٢٨)، احمد (٢٨٠٨ و ١٤٧٩٥ و ١٤٨٨٢ و ١٥٢٧٠ و ١٧٥٩٩ و ١٧٦٠١ و ١٧٦٦١ و ٢٧٢٩١)، الدارمی (السنن) (١٩٠٢)، الترمذی (السنن) (٩٣٩)، (السنن الکبری) للبیه‌قی (٨٧٤٤)، (صحیح ابن حبان) (٣٧٠٠) (صحیح الترغیب) للشیخ الألبانی (١١١٨).

عومره‌یه‌ک له مانگی رهمه‌زان دا وه‌کو یه‌ک حه‌ج وایه له
گه‌ل خۆمدا(واتا له‌گه‌ل نازیزماندا ﷺ).

ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی له رهمه‌زاندا ، ئه‌وا له‌هه‌ر کاتیکی
تردا بدات عومره ئه‌و پاداشته‌ی ده‌سده‌که‌وێت، خۆشه‌ویست
فه‌رمووێه‌تی: ((الْعُمْرَةُ الْحَجِّ الْأَصْغَرُ مَعِيَ))^{٣٧} واته‌: عومره
حه‌جی گچ‌که‌یه له‌گه‌ل مندا. و بۆی ده‌خه‌ریته بری
حه‌جکردن له قیامه‌تدا.

داواکارم له خوای گه‌وره زیاتر ئاشنا و حالیمان بکات
له ئاینه‌که‌ی خۆی وه زانیاریه‌کانمان زیاد بکات وه بیکاته
مایه‌ی سود لێ وهر گرتنمان – امین –

---

^{٣٧} انظر: (المصنف) لابن أبي شيبة (١٣٦٥٩ و ١٣٦٦٧)، (سنن الدار القطنی) للدار
القطنی (٢٧٢٣) ، (المستدرک علی الصحیحین) للحاکم (١٤٤٨)، (السنن الصغیر) للبيهقي
(١٤٨٥)، (جامع الأصول) لابن الأثير الجزري (٦٤٣)، (اتحاف المهرة) لابن حجر (١٥٩٣٣)
و (١٥٩٣٥)، و (الكبير) للطبراني (٨٣٣٦)، وقال الشيخ الألباني (صحيح ابن حبان)
(٦٥٢٥)، و (الأرواء) (١٢٢) ، (المشكاة) (٤٦٥) صحيح لغيره.

ربنا تقبل منا انك أنت السميع العليم
واخر دعوانا إن الحمد لله رب العالمين
والصلاه والسلام على نبينا محمد
وعلى اله وصحبه وسلم تسليما

ناوه‌پۆك

پیشه‌کی

٣ .....

یه‌که‌م: مهرجه‌کانی حه‌جی ته‌واو چین؟.....

٧

١: حه‌ج کردن ته‌نها له پیناوی خودا دا بی‌ت.....

٧

٢: حه‌ج کردن به‌و جوړه بی‌ت که ئازیزمان ﷺ ئه‌نجامی

داوه.....

٨.....

٣: حەجی تەواو دەبێت خاوەنەکە‌ی خۆپارێز و لە خوا

ترس

بێت.....

١٠..

٤: حەجی تەواو دەبێت چاکە کارانە

بێت..... ١٢

٥: حەجی تەواو پێویستی بە هەوڵ و ماندوو بوونی تەواوە..... ١٨

٦: حەجی تەواو پێویستی بە شکۆمەندی بەرز راگرتنی

ئەو جێگە

پیرۆزانەیه..... ٢٣

٧: حەجی تەواو پێویستی بە دنیا نەویستی و قیامەت

دۆستی

هەیه.....

٢٨

دووهم: ئه‌وانه‌ی حه‌جیان به‌ نسیب نه‌بووه‌ چۆن له‌و

پاداشته‌ گه‌وره‌یه‌ بی‌به‌ش نه‌بن

٣٥.....؟

١- نیه‌ت پاکی بۆ خودای

گه‌وره‌.....٣٥

٢- له‌دل‌ه‌وه‌ غه‌مگین بی‌ت به‌ نه‌چوونی بۆ ئه‌و فه‌ریزه

گه‌وره‌یه‌.....

..... ٣٧

٣- سه‌ردانی مزگه‌وت به‌ مه‌به‌ستی زانست و زانیاری.....٣٩

٤- سه‌ردانی مزگه‌وت به‌ مه‌به‌ستی ئه‌نجامدانی

نویژکردن

تیایدا..... ٤٠

٥- ئەنجامدانی نوێزی بەیانی بە کۆمەڵ و نەرۆیشتن

هەتا خۆر

هەڵدئ.....٤١

٦- بەدەنگەوه چوون و راپەراندنی کاری موسلمانان...٤٢

٧- بە دەستھینانی (بدل حج) یاخود ئەنجامدانی عومرە

له مانگی

رەمەزاند.....٤٥